

Św. Zygmunt

»Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie«

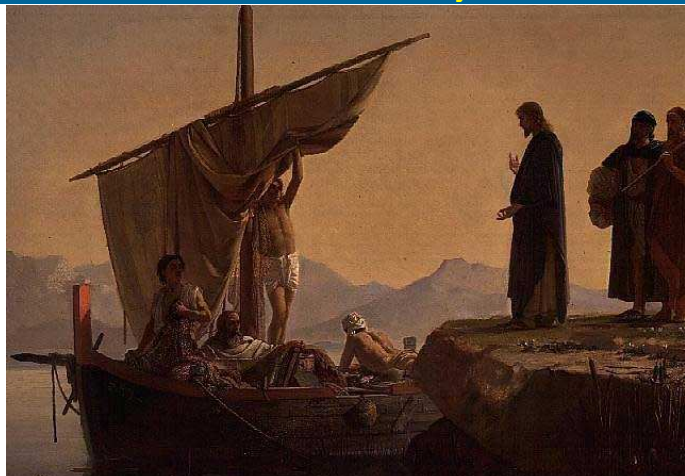
NR IV/2008 (302)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNI

27 STYCZNIA 2008

Nowy Testament używa licznych wyrażen, by scharakteryzować szczęście, do jakiego Bóg powołuje człowieka: **przyjście Królestwa Bożego**¹⁹ Por. Mt 4, 17; ¹⁰²⁷ **ogładanie Boga**: »Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą«^{Mt 5, 8²⁰} Por. 1 J 3, 2; 1 Kor 13,12; **wejście do radości Pana**²¹ Por. Mt 25, 21, 23; **wejście do odpoczynku Boga**^{Ibr 4, 7-11}: **Wtedy więc będziemy odpoczywali i oglądali, będziemy oglądali i kochali, będziemy kochali i wychwalili. Oto co będzie na końcu, ale bez końca. Bo i jakież inny jest nasz cel, jeśli nie dojście do Królestwa, które nie będzie miało końca?**²² Św. Augustyn, De civitate Dei, 22, 30. [KKK, 1720]

Trzecia Niedziela zwykła

POWOLANIE JAKUBA I JANA, ARMITAGE, Edward (1817, Londyn – 1896, Tunbridge Wells), 1869, olejny na płótnie, 106x72 cm, Sheffield Galleries and Museums Trust; źródło www.kunst-fuer-alle.de

Z KSIĘGI PROROKA IZAJASZA Iz 8, 23b-9, 3

W dawniejszych czasach upokorzył Pan krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwatać okryje drogę do morza wiodącą przez Jordan, krainę pogańską.

Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków zabłyśnięto światło. Pomnożyteś radość, zwiększyteś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu.

Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drzątek na jego ramieniu, pręt jego ciemności Jak w dniu porażki Madianitów.

PSALM RESPORSORYJNY Ps 27

REFREN: **Pan moim światłem i zbawieniem moim**

Pan moim światłem i zbawieniem moim,

kogo miałbym się lękać?

Pan obrońcą mego życia,

przed kim miałbym czuć trwogę?

O jedno tylko proszę Pana, o to zabiegam

żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu

przez wszystkie dni życia, abym kosztował słodyczy Pana,

stale się radował Jego świątynią.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana

w krainie żyjących.

Oczekuj Pana, bądź mężny,

nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Z PIERWSZEGO LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO KORYNTYAN¹ Kor 1,10-13,17

Upominam was, bracia, w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni i by nie było wśród was rozłamów; byście byli jednego ducha i jednej myśli.

Doniesiono mi bowiem o was, bracia moi, przez ludzi Chloe, że zdarzają się między wami spory. Myślę o tym, co każdy z was mówi: „Ja jestem Pawła, a ja Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa”.

Czy Chrystus jest podzielony? Czy Paweł został za was ukrzyżowany? Czy w imię Pawła zostaliście ochrzczeni?

Nie posłał mnie Chrystus, abym chrzczył, lecz abym głosił Ewangelię, i to nie w mądrości słowa, by nie zniweczyć Chrystusowego krzyża.

AKLAMACJA Mt 4,23

Alleluja, alleluja, alleluja

Jezus głosił Ewangelię o królestwie

i leczył wszelkie choroby wśród ludu.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MATEUSZA Mt 4,12-23

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na

ograniczu Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza:

„Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego. Droga morska, Zajordanie, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci weszło światło”.

Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: »Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie«.

Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci, Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: »Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi«. Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim.

A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

I obchodził Jezus całą Galileę, ucząc w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.

PATRON TYGODNIA: ŚW. ANIELA MERICI, DZIEWICA

Urodziła się w 1474 w Desenzano nad jeziorem Garda w pn. Włoszech. Miała zaledwie 15 lat gdy straciła ukochaną siostrę, a niedługo potem matkę i ojca. Sierotę przyjął wuj z Salo. Aniela zajmowała się jego gospodarstwem. W tym czasie wstąpiła do III Zakonu św. Franciszka. Po śmierci wuj powrócił do Desenzano, by następnie – mając ponad 40 lat - udać się do Brescii (1516).

Należąc do ruchu *Del Divino Amore*, który miał za cel odrodzenie religijne członków i wniesienie zbawczego fermentu w otoczenie, podjęła pracę charytatywną. Stowarzyszeni odwiedzali szpitale, fundowali przytulki dla sierot i opuszczonych oraz zakłady i szkoły dla ubogiej młodzieży. Duszą tego ruchu stała się Aniela. Niebawem zdobyła sobie taki autorytet, że cała elita miasta schodziła się do jej ubogiej izby przy kościele św. Afry. Zaproponowano jej kierownictwo nad wszystkimi dziełami miłosierdzia w Brescii. Ponieważ Klemens VII zaproponował jej opiekę nad dziełami dobroczynnymi w Wiecznym Mieście Aniela, dla uproszenia sobie światła Bożego, udała się z pielgrzymką do Ziemi Świętej (1524). Kiedy znalazła się na Krecie, omalże nie utraciła wzroku: na szczęście schorzenie minęło po paru tygodniach (wzrok odzyskała modląc się nad krucyfiksem, w tym samym miejscu, gdzie go straciła). W rok potem udała się w charakterze pątniczki do Rzymu, by uzyskać jubileuszowy odpust (1525).

Trzeźwa obserwacja oraz pogłębione życie duchowe doprowadziły ją do poszukiwania nowych dróg duchowości. Odmówiła, i papieżowi i miastu Brescia, przyjęcia formalnych posad. Poszukując nowej roli kobiety w społeczeństwie przekształconym przez Odrodzenie podjęła pracę wychowawczą, uważając, „*ż nieład w społeczeństwie wywodzi się z nieładu w rodzinie*”.

Powróciła, po inwazji cesarza Karola V (przez 10 lat tułała się po różnych miastach, wykorzystując czas do mobilizacji dusz ofiarnych dla apostołatu *Del Divino Amore*), do Brescii i tam założyła (1535) nową rodzinę zakonną **sióstr urszulanek**. Ułożyła regułę spisana w 12 rozdziałach, którą zatwierdził wikariusz generalny diecezji. Na pierwszej kapitule generalnej w 1537 została wybrana przełożoną generalną.

Współ-siostram (na początku było ich 28) kazała „iść w lud” (urszulanki, nie wyróżniając się strojem, nie są zamknięte w klauzurze). Zajęła się głównie dziewczętami – przyszłymi matkami: i w tym jej dzieło okazało się opatrnościowe. Dotychczas bowiem zajmowano się przede wszystkim młodzieżą męską. Stworzyła nowy model apostołowania. Dała początek ogromnej liczbie rodzin zakonnych „czynnych”, które tak wiele dobra czynią do dziś.

Choć nie miała elementarnej wykształcenia pod jej duchowym wpływem pozostawała poważna część elit ówczesnych Włoch. Nazywano ją powszechnie „matką”. Tego tytułu używał wobec niej sam książę Mediolanu, Sforza. Zmarła w 1540 w Brescii. Pochowano ją w kościele św. Afry, gdzie do dnia dzisiejszego jej ciało spoczywa w kryształowej trumnie na ołtarzu poświęconym jej czci. W 1544 Paweł V zatwierdził regułę urszulanek. Beatyfikowana została w 1788 (Klemens XIII), a kanonizowana w 1807 (Pius VII). (uroczystość 27 stycznia)

il.: **PORTRET POŚMIERTNY ŚW. ANIELI MERICI, MORETTO** da Brescia (1498, Brescia – 1554/5, Brescia), 1540, Museo del Centro Mericiano, kościół św. Afry, Brescia; źródło www.angelamerici.it

INFORMACJE PARAFIALNE

- ✚ **1.II (piątek): 1-SZY PIĄTEK MIESIĄCA.** Na Mszy św. o **18:00** uczymy Najświętsze Serce Pana Jezusa. Msza św. dla dzieci o **15:45**. Spowiedź 1^{sz}o-piątkowa ½ godz. przed każdą Mszą św.
- ✚ **2.II (sobota): ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO (MATKI BOSKIEJ GROMNICZNEJ)**
 - † Msze św. o **8:45 i 18:00**.
 - † Poświęcenie gromnic podczas każdej Mszy św.
 - † Ofiary zbierane na tacę przeznaczone są na pomoc zakonom klauzurowym.
 - † Po Mszy św. o **18:00** modlitwy o trzeźwość naszej parafii.
 - † Jest to jednocześnie **1-SZA SOBOTA MIESIĄCA**.
- ✚ **3.II (niedziela)**
 - † Po sumie comiesięczna adoracja Najświętszego Sakramentu.
 - † Po adoracji spotkanie Kół Żywego Różańca.
- ✚ Chrzty w lutym w 4ta niedzielę miesiąca, **24.II**, na sumie. Zgłoszenia do **15.II** w kancelarii. Przygotowanie przed chrztem dla rodziców i chrzestnych **17.II** po sumie, w kościele.
- ✚ Dobięga końca wizytacja duszpasterska rodziny naszej parafii (KOLEDA). Nasi pasterze serdecznie dziękują za życzliwe i miłe przyjęcie, możliwość osobistego kontaktu i rozmowy, a także za ofiary złożone przy tej okazji, które zostaną przeznaczone na renowację ołtarza św. Antoniego (rozpocznie się ona na wiosnę, po Świętach Wielkanocnych). **Bóg zapłać!**
- ✚ Panie **MARIANNA GOLIK** i **TERESA DĄBROWSKA**, lub osoby, które je znają, proszone są o jak najszybsze zgłoszenie się do ks. Proboszcza.
- ✚ Zachęcamy do lektury prasy i wydawnictw katolickich.

ODESZLI

W ostatnim czasie odszedł z naszego grona:
 śp. **Arkadiusz KOWALCZYK**, † 19.I.2008, l. 30
Wieczne odpoczywanie racz Mu dać Panie!

POLSKIE MADONNY (92): MATKA BOŻA ŁASKAWA W TURSKU

Jak podaje „Przewodnik Chrześcijanina Rzymskokatolickiego”^{Kraków 1905: U schyłku XVIII w. żył we wsi Lenartowicach pod Pleszewem [gospodarz] nazwiskiem Jan Biadała. Człowiek ten, chcąc przyozdobić swe mieszkanie pobożnym obrazem, nabył wizerunek N. M. Panny z Dzieciątkiem w towarzystwie św. Michała, św. Barbary i św. Katarzyny, męczenniczki. Obraz ten wykonany był barwami wodnymi na papierze. Przez trzy lata wspomniany obraz ozdobił mieszkanie Biadały i był przedmiotem pobożnych westchnień ubogiej rodziny Biadałów. Razu pewnego jednak, a było to dnia 9 czerwca 1764 roku, Biadała spostrzegł, że obraz bardzo zwilżał. Zdjął go więc ze ściany i wywiesił przed domem na tyczkach od grochu, aby tu wysechł. Niebawem zbliżyła się godzina trzecia, a ponieważ dzień ów był przededniem uroczystości Zielonych Świątek, zadzwoniono na nieszpory. Wtem stało się coś niezwykłego, co zdumieniem i bojaźnią napełniło serca parafian, zdążających do kościoła. Obraz bowiem w obecności licznie zgromadzonego ludu unióś się w powietrze, popłynął ku kościółkowi, zatrzymał się tam na chwilę, jakoby mu błogosławiąc, potem wzbil się wyżej i począł się oddalać. Płynął tak w powietrzu ponad polami, łąkami, lasami, aż przybywszy do Turska [7km od Lenartowic, red.], spuścił się ku ziemi i spoczął na piasku, gdzie teraz znajduje się posąg Matki Boskiej Turskiej. Cudowność tego wypadku jest widoczna tem bardziej, że dzień ten był pogodny i cichy, a więc i przypuszczenie, jakoby wiatr był przeniósł ten obraz, zupełnie jest wykluczone [...]}

Prymas (Lubiński, red.) [...] wysłał do Turska ks. oficjara Ksawerego Radolińskiego i ks. kanonika Macieja Chylewskiego z Opatówka. Ci stwierdzili

prawdziwość cudu, wszystko spisali, a potem odebrali przysięgę od 24 świadków, którzy zgodne z rzeczywistością poczynili zeznania [...].
 Miejsce gdzie obraz spoczął nazwano *Ogrójcem* i ustawiono tam murywany cokół z kamiennymi figurami. Pielgrzymi obchodzili to miejsce na kolanach, zabierając ze sobą piasek, który stał się znakiem szczególnych łask Maryi. W szczególności mieszkańcy Wielkopolski pielgrzymowali do Turska, który zyskał miano "Wiejskiej Częstochowy", w dobie zaborów...
 1.x.1968 znajdujący się w kościele w Tursku obraz z XVIII w. (35x28 cm), kopię wizerunku Matki Boskiej z Mariaszell w Austrii, w sukience srebrnej z 1767, koronował Stefan kard. Wyszyński, prymas Polski.

adres: kościół św. Andrzeja, Tursko, pow. Pleszew
 il.: MATKA BOŻA ŁASKAWA, Tursko; źródło theotokos.ovh.org

DZIEKUJĘ ...

Dziękuję
 Za słodycz zasypiania
 Dziękuję za zmęczenie
 Dziękuję
 Za rzeki wodospady
 Za jasny blask płomieni
 Dziękuję dziękuję dziękuję
 Dziękuję
 Dziękuję za pragnienie
 Co tak słabości blisko
 Dziękuję
 Dziękuję za cierpienie
 Co uszlachetnia wszystko
 Za to że kochać chcę
 Choć lęk to budzi we mnie

KRYL, Karel (1944, Kroměříž – 1994, Monachium)

POCZET PAPIEŻY: ŚW. MIKOŁAJ I WIELKI (106)

Pochodził ze znanej w Rzymie rodziny (jego ojcem był Teodor). Starannie wyszkolony wcześniej otrzymał powołanie. Po śmierci Benedykta w 858 został, w obecności cesarza Ludwika II, wybrany papieżem.
 Z powodu powolnego rozpadu imperium Franków Karola Wielkiego, istniało niebezpieczeństwo ogólnego rozprzeżenia. Mikołaj stał się, w tych czasach niepewności, filarem moralności chrześcijańskiej, niezłomnym obrońcą praw Bożych, prymatu Rzymu. Poskromił niepokornych biskupów (Jana z Ravenny, Hikmara z Reims). Stał nieubłaganie na straży kościelnej dyscypliny, w szczególności w zakresie prawa małżeńskiego (w sprawach Ingiltrudy, żony księcia Boso, oraz króla Lotara II z Lorraine, który porzucił swoją żonę; w tym drugim przypadku przetrwał oblężenie Rzymu, bezkompromisowo broniąc nierozwrotności związku małżeńskiego).

W 858 wybrano nowego patriarchę Konstantynopola, Focjusza. Jego poprzednik Ignacy I został zmuszony do rezygnacji i wygnany przez cesarza bizantyjskiego. Mikołaj uznał jednakże, że przed przyjęciem nominacji należy rozpatrzyć spór między stronami. Wysłał legatów, którzy - bez należytych uprawnień - uznali, że prawowitym patriarchą jest Focjusz. Mikołaj odrzucił dyktat i rozpatrzeniu kwestii na nowo - na soborze w Rzymie - osądził, że patriarchą pozostaje Ignacy, Focjusza zaś pozbawił godności kapłańskiej i ekskomunikował.

Spór między stolicą rzymską i konstantynopolitańską zaostrzył się w 867. Focjusz w encyklice do pozostałych patriarchów Wschodu ostro skrytykował coraz bardziej rozprzestrzeniający się na Zachodzie dodatek do Symbolu Wiary - *Filioque*, a chrześcijan używających go oskarżył o herezję. Historia zaistniała rozłam określa mianem schizmy focjańskiej. W tym samym roku wszelako Focjusz został wygnany przez cesarza a na jego miejsce powrócił Ignacy, który przywrócił łączność z Rzymem.
 Mikołaj wspierał również intensywną działalność misyjną (m.in. Dania, Szwecja). Królowi Borysowi (Bułgaria została wcześniej nawrócona przez greckich misjonarzy) odpowiedział w 863 na 106 pytań w znanym liście *Responsa Nicolai ad consulta Bulgarorum*^{Mansi, "Coll. Conc.", XV, 401 sqq.}

W Rzymie Mikołaj przebudował i wznosił kilka nowych kościołów, nieustannie animował pogłębione życie religijne. W życiu osobistym kierował się chrześcijańską ascetycznością i pobożnością. Wielce poważany przez mieszkańców Rzymu uważany był już za życia, i po śmierci w 867, jako święty. Potomność nadała mu przydomek *Wielki*.

il. MIKOŁAJ I, boczna nawa Bazyliki św. Pawła za Murami, Rzym; źródło: www.niedziela.pl

MSZE	niedziela i uroczystości obowiązuje:	08:45, 10:30, 12:00 (suma), 18:00
ŚWIĘTA	święta pracujące:	08:45, 18:00
	dni powszednie:	07:30 (codziennie), 18:00 (Pt-Sb)
	tel. (0-22) 754 47 32, fax. (0-22) 754 41 02; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl	
KANCELARIA	dni powszednie (z przerwą na	
PARAFIALNA	Msze św. i nabożeństwa):	08:00-09:30, 17:00-19:00
KSIĘŻA	niedziela i święta:	nieczynna
	Dziekan mgr Stefan KOTWINSKI, Wikariusz Marcin KLOTZ	